

Czym jest Node.js

Node.js - wieloplatformowe środowisko uruchomieniowe JavaScript, czy szerzej platforma do tworzenia aplikacji serwerowych (programowanie po stronie serwera) za pomocą JavaScript.

Z perspektywy front-end developera, Node.js (oraz npm i dodatkowe narzędzia) umożliwia stworzenie profesjonalnego środowiska deweloperskiego, który pozwala m.in. na automatyzację zadań, organizację projektu w modułach, łatwe korzystanie z zewnętrznych paczek (narzędzi, bibliotek) oraz tworzenie zoptymalizowanej wersji produkcyjnej naszego projektu.

Node.js - czym nie jest

Od 2009 roku - twórca: Ryan Dahl

- Działa po stronie serwera. Nie jest jednak serwerem czy web serwerem, choć możemy w oparciu o Node.js taki web serwer stworzyć.
- Nie jest też frameworkiem webowym (do tworzenia stron/aplikacji webowych) tym jest w Node.js np. Express, podobnie jak Laravel czy Symfony w PHP, Spring w Java, Ruby on Rails w Ruby, Django w Pythonie.

Dzięki Node.js JavaScript wyszedł z fazy dzieciństwa (tylko przeglądarka) i wszedł w fazę dorosłości. Dziś to język programowania, którego używa się wszędzie, a programiście JavaScript mogą robić wszystko (front i aplikacje serwerowe).

Node.js - do czego w praktyce (backend)

Wykorzystywany od prostych do bardziej zaawansowanych stron/serwisów/sklepów internetowych (jako alternatywa dla wykorzystania PHP czy frameworków innych języków), strumieniowania danych, tworzenia serwerów API (REST API), komunikatorów, SPA, (świetne jako backend dla Reacta), aplikacji mobilnych, a nawet gier - z wyłączeniem tych gier i projektów, które obciążających procesor i kartę graficzną.

"Node.js helps NASA keep astronauts safe.'

Z Node.js korzystają też m.in:

Ebay Walmart Paypal Netflix Uber Linkedin

... i wiele innych projektów/firm

Silnik Chrome V8

Zarówno przeglądarka Chrome jak i Node.js używają silnika Chrome V8 (otwarte rozwiązanie od Google) do kompilacji* i egzekucji (wykonaniu kodu). Pamiętajmy jednak, że korzystanie z JavaScript w przeglądarce i w Node.js to nie tylko kompilowanie kodu JavaScript, ale i mnóstwo dodatkowych rozwiązań, które są poza silnikiem V8.

*JavaScript jest przez silnik V8 kompilowany do kodu maszynowego, ale po drodze jest jeszcze kod pośredni, bytecode. Cały proces jest zoptymalizowany przez silnik. Działanie silnika V8 obejmuje też inne rzeczy - jeśli masz ochotę znajdziesz na ten temat wiele informacji w sieci. Z naszej perspektywy liczy się to, że silnik v8 kompiluje i wykonuje program napisany w JavaScript i jest naprawdę szybki.

JavaScript w przeglądarce i w Node.js

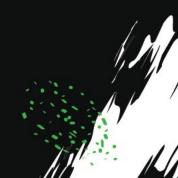
Przeglądarka i Node.js to dwa różne środowiska, dlatego oferują różne możliwości.

Przeglądarka: obiekt window (w tym m.in. cookies, fetch API), DOM.

Node: pozwala na pracę z plikami, tworzenie web serwera, tworzenie REST API, pracę z bazami danych.

Oczywiście w Node.js i w przeglądarce to ciągle ten sam JavaScript (ECMAScript) - choć naturalnie poziom wdrożenia standardu może być różny w przeglądarkach i Node.js.

Są też pewne części wspólne w przeglądarce i w Node.js, które nie stanowią elementów specyfikacji ECMAScript np. funkcje czasu (setTimeout itd.) czy obiekt console.

Node.js - nie tylko V8 ale i moduły podstawowe

Moduły podstawowe (Node API).

W Node.js uzyskujemy dostęp do wbudowanych (podstawowych) modułów Node.js np. praca z plikami, możliwość pracy z siecią (TCP/IP, HTTP), tworzenie web serwera, praca z plikami, odczytywanie danych systemu operacyjnego, modułowość, funkcje czasu...

Ps. na tych modułach opiera się wiele innych (zewnętrznych) modułów.

Node.js

About these Docs

Usage & Example

Assertion Testing

Async Hooks

Buffer

C++ Addons

C/C++ Addons - N-API

Child Processes

Cluster

Command Line Options

Console

Crypto

Debugger

Deprecated APIs

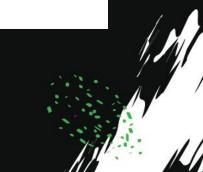
DNS

Node.js v12.8.1 Documentation

Table of Contents

- About these Docs
- Usage & Example
- Assertion Testing
- Async Hooks
- Buffer
- · C++ Addons
- C/C++ Addons N-API
- Child Processes
- Cluster
- Command Line Options
- Console
- Crypto
- Debugger

więcej na https://nodejs.org/docs/latest/api/

Node.js - nie tylko V8 ale i biblioteka libuv

Libuv - biblioteka napisana dla Node.js. Obsługuje zdarzenia wejścia/wyjścia (I/O) poza jednowątkowym silnikiem V8, wykorzystując do tego możliwości systemu operacyjnego (API stanowią tu moduły podstawowe - Libuv jest implementacją).

Libuv obsługuje zarówno Windows jak i systemu Unixowe, więc także Mac/Linux. Dzięki Libuv Node.js staje się asynchroniczny i może korzystać z możliwości systemu operacyjnego. Libuv wystawia po prostu część zadań poza Node.js (poza jeden wątek) do systemu operacyjnego. Nie blokuje to działania samego V8 i w praktyce znacznie rozszerza możliwości Node.js. Libuv dostarcza też do Node.js mechanizm pętli zdarzeń (event loop).

Javascript (Chrome V8) jest jednowątkowy i synchroniczny. Co to oznacza? Kod wykonywany jest po kolei, instrukcja po instrukcji. Za porządek (kolejność) wykonania kodu (funkcji) odpowiada mechanizm call stack (stosu wywołań).

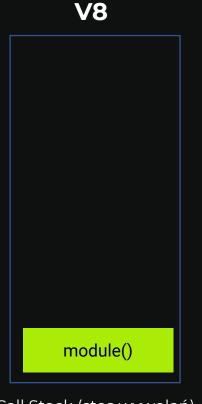
Jednak zarówno przeglądarki jak i Node.js tworzą rozwiązania które pozwalają wiele operacji wykonać asynchronicznie, czyli w sposób, który nie blokuje wykonywania programu.

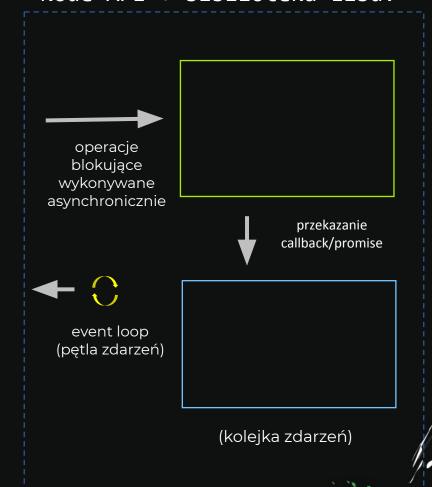
Node API + biblioteka Libuv operacje blokujące wykonywane asynchronicznie przekazanie callback/promise event loop (pętla zdarzeń) (kolejka zdarzeń)

```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
console.log("start");
```

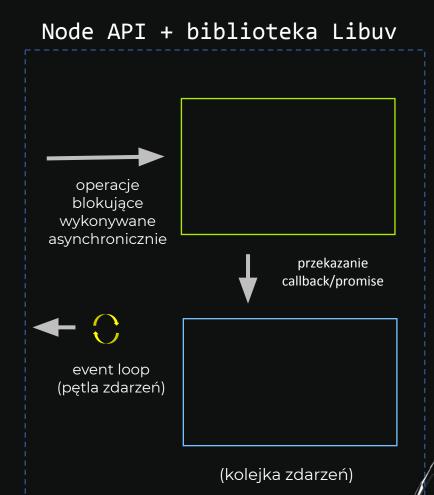

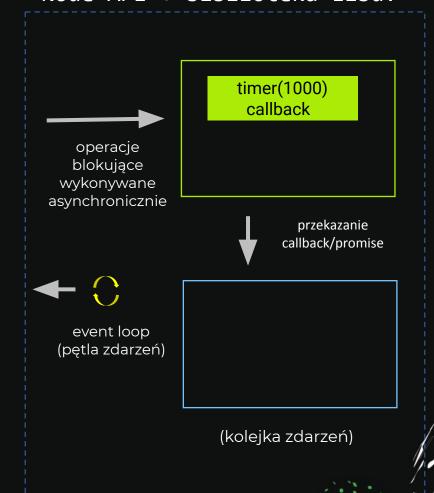
Node API + biblioteka Libuv


```
V8
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
                                                  setTimout()
     1000
                                                  module()
);
                                            Call Stack (stos wywołań)
console.log("start");
```

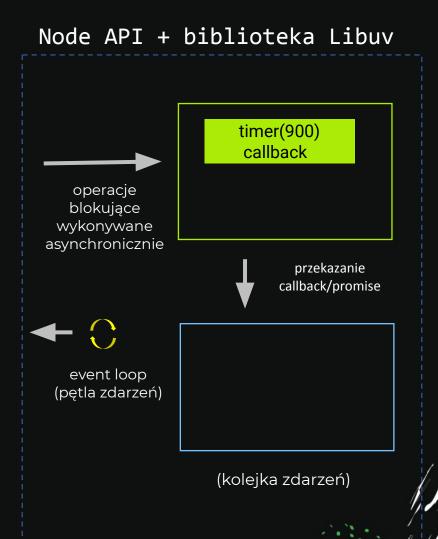


```
V8
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
                                                 module()
);
                                           Call Stack (stos wywołań)
console.log("start");
```

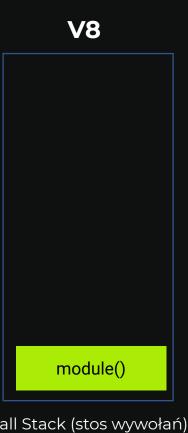


```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
console.log("start");
```

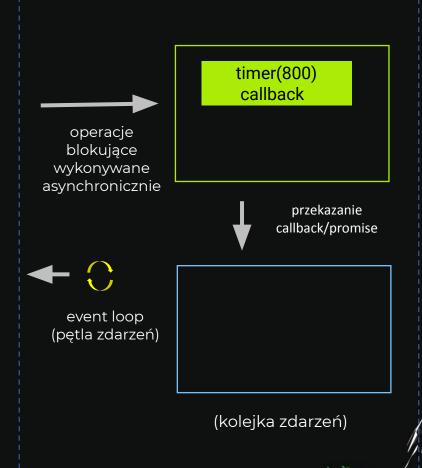


```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
console.log("start");
```


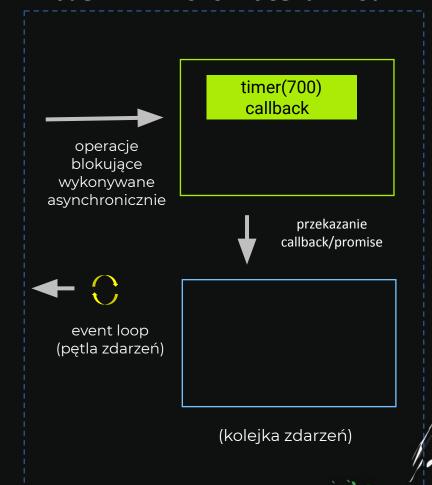
Call Stack (stos wywołań)


```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
console.log("start");
```


Call Stack (stos wywołań)

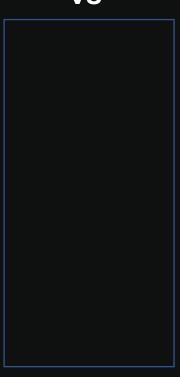

OCZEKIWANIE

```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
```

console.log("start");

V8

Call Stack (stos wywołań)

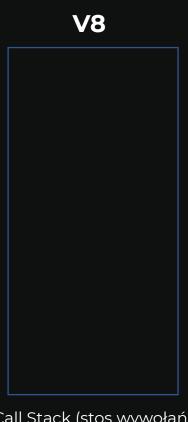
```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
console.log("start");
```


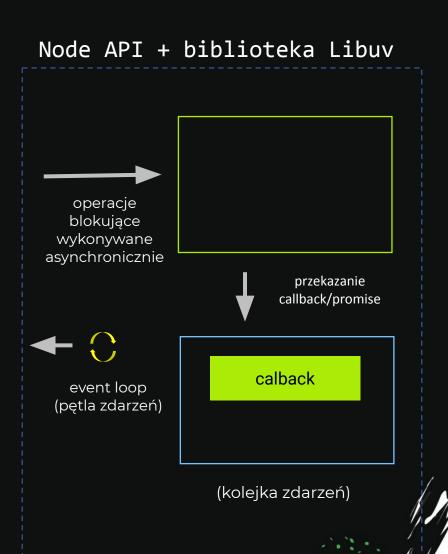
Call Stack (stos wywołań)


```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
console.log("start");
```

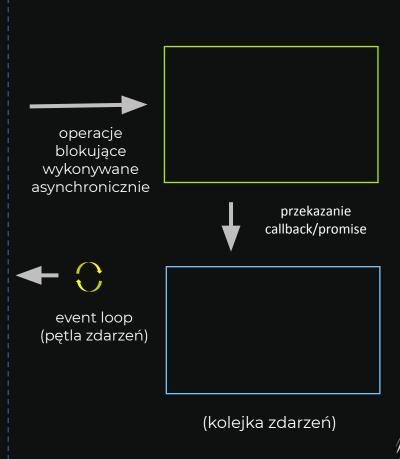

Call Stack (stos wywołań)

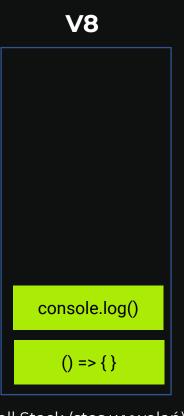


```
V8
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
                                                    () => {}
);
                                             Call Stack (stos wywołań)
```

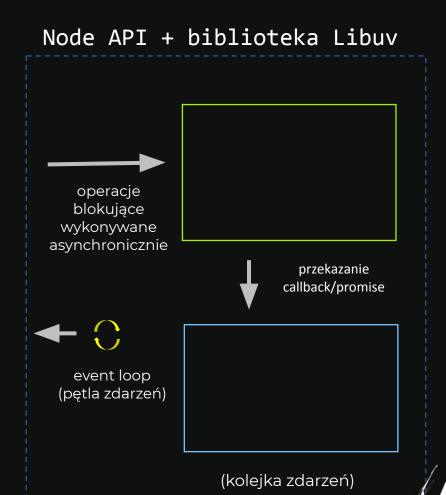
console.log("start");

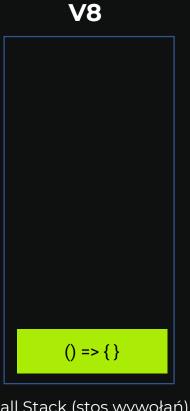
```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
console.log("start");
```


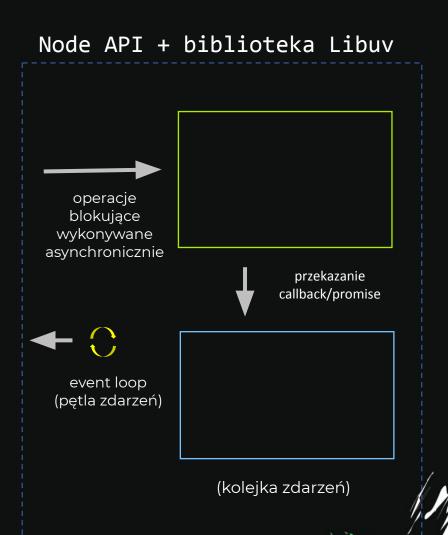
Call Stack (stos wywołań)

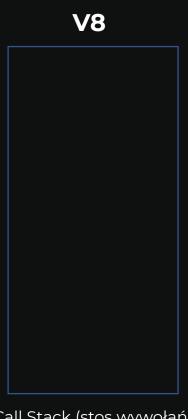
```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
console.log("start");
```


Call Stack (stos wywołań)

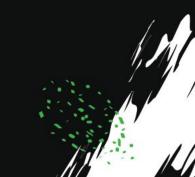
```
setTimeout(
   () => {
   const text = "done"
   console.log(text);
     1000
);
console.log("start");
```


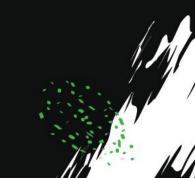
Call Stack (stos wywołań)

Node API + biblioteka Libuv operacje blokujące wykonywane asynchronicznie przekazanie callback/promise event loop (pętla zdarzeń) (kolejka zdarzeń)

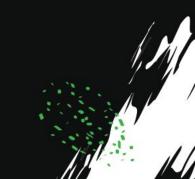
Zainstalujmy Node.js

Napiszmy i uruchommy "coś"

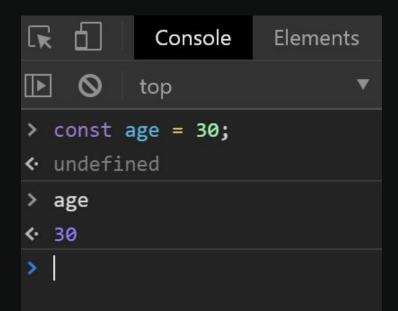

Zobaczmy call stack za pomocą debuggera VSC

REPL w Node (i konsola w przeglądarce)

```
PS D:\projekty\kursy\css-js\npm> node
Welcome to Node.js v12.4.0.
Type ".help" for more information.
> const age = 30;
undefined
> age
30
> []
```


Interaktywny terminal do programowania w Node.js do którego dostęp otrzymujemy po wpisaniu node w konsoli.

Podobne rozwiązanie funkcjonuje w konsoli przeglądarki.

Node jest dostarczony razem z REPL JavaScript.

Znak > informuje, że jest uruchomiony.

CTRL + C - zamyka REPL

Napiszemy coś w REPL

O co chodzi: konsola, terminal, CLI (Command Line Interface), CLI (Command Line Interpreter), shell, powłoka, wiersz poleceń i Wiersz Poleceń

terminal vs konsola vs wiersz poleceń vs CLI vs shell (powłoka)

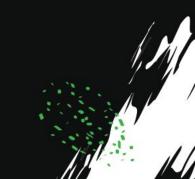
terminal = konsola (console) -> program nasłuchująca tego co wpisujemy i wyświetlający na ekranie wynik naszych działań. W linux/Mac częściej mówimy o terminalu, w Windows o konsoli. Czasami mówimy też tutaj o CLI (Command Line Interface czyli Interfejsie wiersza poleceń)

shell = CLI (Command Line Interpreter) = powłoka systemowa -> Wszystko to jest określeniem interpretera.

Interpretuje/przetwarza/wykonuje to co wpisaliśmy w terminal/konsolę. Pełni rolę pośrednika między terminalem/konsolą a systemem operacyjnym/programami. Tam trafią komendy z wiersza poleceń.

wiersz poleceń (command line) -> interfejs w terminalu/konsoli do którego użytkownik wpisuje komendy/polecenia. To co wpiszemy w wiersz poleceń (po wciśnięciu enter) jest przekazywane do powłoki a potem zwracane do terminalu/konsoli. "Wierszem Poleceń' nazywa się też wbudowana w Windows konsola (w wersji PL w wersji EN "Command Prompt" czy "CMD".

O co chodzi: Bash, Git Bash, PowerShell, CMD

PowerShell

Command Prompt (CMD, Wiersz Poleceń)

Bash - systemy Unixowe

Najpopularniejsze interfejsy i interpretatory poleceń (powłoki) do pracy z terminalem/konsolą.

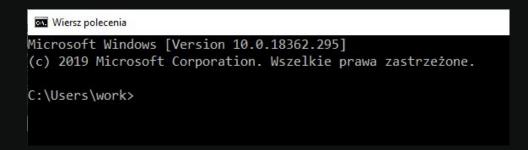
Różnią się zasobem komend (możliwościami i składnią), ale na tym etapie wybór nie jest najważniejszy (choć najczęściej rekomenduje dla Windows PowerShell a dla Linux/Mac Bash).

CMD, PowerShell - oba wbudowany w Windows (PowerShell od wersji 10).

Bash - możliwość użycia na Windows także w wersji GitBash dostarczonej przy instalacji Gita (istnieje możliwość zainstalowania też Basha unixowego)

Każdy interpreter posiada własny terminal.

Integracja terminala w Visual Studio Code


```
MINGW64:/d/projekty/kursy/css-js/examples

work@windows-HM9T6SF Mingw64 /d/projekty/kursy/css-js
$ cd examples

work@windows-HM9T6SF Mingw64 /d/projekty/kursy/css-js/examples
$ ls
BEM-nav/ CSSGrid/ fetch-project/ sass-basics/
BEM-project/ dom/ Flexbox/ sass-scss/
css/ dom-project/ nav-BEM/ Sass-start-projektu/
```

```
PS C:\Users\work> mkdir project-1203
```

WybierzWindows PowerShell

PROBLEMS OUTPUT DEBUG CONSOLE TERMINAL

PS D:\projekty\kursy\css-js\npm> npm init --yes

Jak zbudowane są polecenia, których używamy w wierszu poleceń

Jak zbudowane jest polecenie w wierszu poleceń

To co tu pokazuje oparte jest na konwencji. Co z tego wynika? Że zawsze można użyć w innym kontekście pokazane tu pojęcia (więc w jednym zespole/dla innego developer może oznaczać coś innego).

- polecenia (komendy) albo całe wyrażenie w wierszu poleceń, albo element tego wyrażenia.
- argumenty (parametry)
- opcje flagi (czasami określane też przełącznikami flags/switches) krótkie (jednoliterowe z prefiksem"-") i długie (wieloliterowe, najczęściej z prefiksem z dwoma myślnikami "--"). Czasami do flag dodawane są argumenty flagi. (nie wszystkie flagi używają argumentów).

```
//Każde z poleceń poniżej robi to samo
npm install nazwa-paczki --save-dev
npm i nazwa-paczki -D
npm i -D nazwa-paczki
```

```
// Częsty schemat polecenia w wierszu poleceń
polecenie argument --flaga
polecenie argument --flaga=argument
polecenie argument --flaga="argument"
polecenie argument --flaga argument

polecenie argument --flaga
polecenie argument --flaga
polecenie argument --flaga
```

Zobaczmy jak pracuje się w konsoli

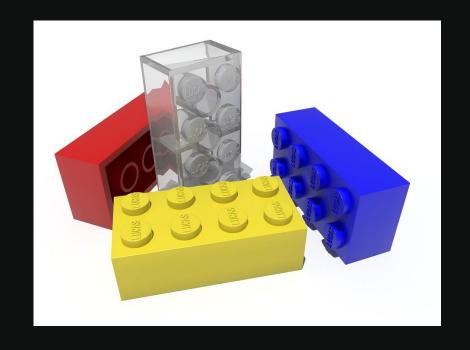
MODUŁY W NODE

Moduł w Node.js - niezależne bloki programu

Z technicznego punktu widzenia moduł to kod umieszczony w jednym pliku. Taki plik posiada własny zakres (zakres/scope określa gdzie dany kod jest dostępny), jest więc odseparowany od innych fragmentów kodu (hermetyzacja).

Elementy zdefiniowane w module mają charakter prywatny i nie są widoczne poza modułem z wyjątkiem elementów udostępnionych, czyli tych np. funkcji, które zdecydujemy się upublicznić (eksportować z modułu).

Każdy moduł jest osobnym elementem programu

Z punktu widzenia techniki tworzenia oprogramowania moduł jest osobnym elementem programu (może być plikiem lub katalogiem), który cechuje to, że może być używany wielokrotnie oraz, że spełnia jakąś funkcję wykorzystywaną w programie.

Szukając analogii w świecie rzeczywistym możemy każdą (spełniającą jakąś rolę, wymienną) część samolotu traktować jako moduł, a cały samolot jako program. Poszczególne części (moduły) są używane w relacji z innymi częściami poprzez swój interfejs (API) - czyli elementy programu, które importujemy/eksportujemy.

Moduł - implementacja i eksport w Node.js

Moduł jest programem. I jako taki nie musi być (i nie powinien być) dostępny w całości dla innych części programu. Inny moduł (inną część programu) interesują tylko udostępnione elementy (funkcje najczęściej) a nie sposób implementacji.

Jeśli używamy moduły (a nie go tworzymy), to nie interesuje nas implementacja tzn. jak dany moduł jest napisany, tylko do czego i jak go użyć.

Mówimy, że moduł udostępnia swoje API (lub po prostu interfejs), z którego korzystamy. API jest w przypadku modułu zestawem publicznych funkcji i właściwości oferowanym przez moduł do użycia przez program/programistę poza modułem.

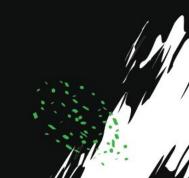

Własne moduły, moduły wbudowane i moduły innych

Moduły możemy klasyfikować na wiele sposób.

- własne moduły napisane przez nas
- moduły podstawowe dostarczone wraz z Node.js. Wymagają zaimportowania w module w którym chcemy ich użyć (lub w niektórych przypadkach są dostępne globalnie).
- moduły (package/pakiety) stron trzecich dostępne (najczęściej) poprzez npm i wymagają zainstalowania bądź to lokalnie (w projekcie i wtedy też importowanie w module np. bootstrap) bądź globalnie (dostępne w każdym projekcie). Sposób instalacji jest opcjonalny.

napiszmy kilka modułów i użyjmy ich w innym module

Specyfikacja CommonJS i ES Modules

Dwa najważniejsze sposoby pracy z modułami w JavaScript

CommonJS - Aktualnie (08.2019) podstawowy sposób na pracę z modułami w Node.js. Jego interfejs opiera się na funkcji require (do importowania) i właściwości module.exports do eksportowania z modułu.

ES Modules - JavaScript zaczął wspierać natywnie moduły od 2015 roku (część specyfikacji ECMAScript 6). Poziom wdrożenia w przeglądarkach jest całkiem niezły (około 85% z tagiem <script type="module">), ale Node.js nie ma obecnie bezpośredniego wsparcia dla natywnych modułów*. API modułów oparte jest o słowa kluczowe import i export.

* można używać składni ES Modules w Node.js, ale nie bezpośrednio. Możemy to zrobić używając transpilatora Babel, uruchomić tryb eksperymentalny w Node.js lub skorzystać z paczki esm (dostępnej w npm). Od wersji 12 Node, po osiągnięciu przez nią statusu LTS (Long Term Support), ES Modules będą dostępne także bezpośrednio w Node.js. Oczywiście nadal będzie, pewnie przez wiele lat wsparcie dla CommonJS.

Użycie modułu w innym module

Jeśli w jednym module chcemy wykorzystać publiczne API innego modułu (czyli eksportowane przede wszystkim jego metody), to musimy go (ten moduł) w Node.js importować za pomocą funkcji require().

Jeśli importujemy własne moduły, to musimy też określić co będzie z nich eksportowane (przypisać do module.exports), ponieważ domyślnie eksportowany jest pusty obiekt /* { } */.

```
modules > Js example.js > ...

1 const value = 100;

2

3 module.exports = value;
```


require('./path'); require('name')

require(), to funkcja do której przekazujemy ścieżkę. Wyszukuje ona moduł.

require('jQuery'); require('fs'); - najpierw sprawdza czy dany moduł jest modułem podstawowym, jeśli nie, to szuka pliku (lub katalogu) w folderze w node_modules naszego lokalnego projektu (i idzie coraz wyżej). Jeśli w ten sposób nie znajdzie to szuka w katalogu w którym zainstalowany jest Node.js (/lib/node). Jeśli nie znajdzie, to mamy błąd.

require('./users'); require('../server'); require('./components/header'); - ścieżka do pliku (nie wymaga podania rozszerzenia js, ponieważ go szuka w pierwszej kolejności, jeśli nie znajdzie sprawdzi też czy jest taki plik z rozszerzeniem .json)

require(), wczytuje dany moduł. Jeśli środowisko uruchomieniowe nie znajdzie danego modułu, to wyrzuca błąd (*Error:* Cannot find module 'nazwa modułu').

Moduły - przykład użycia zgodnego ze specyfikacją CommonJS i ES Modules

```
/* --- Składnia CommonJS --- */
//w module do którego importujemy
const products = require('./products');
// w module z którego eksportujemy (products.js)
module.exports = () => \{/* ... */\};
/* --- Składnia ES Modules --- */
//w module do którego importujemy
import products from './products';
// w module który importujemy (products.js)
export default () => {/* ... */};
```

Zrozumieć implementacje modułów

Dlaczego moduły są niezależne od siebie?

modul.js - nasz przykładowy plik

Załóżmy, że stworzyliśmy plik module.js i w środku umieściliśmy kod.

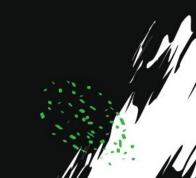
// ... kod naszego modułu

Wiesz już, że moduł jest prywatny i nie widzi się z innymi modułami, ale (zapewne) nie wiesz, że wynika to ze sposobu implementacji. Dzieje się tak ponieważ cały twój kod z pliku jest umieszczany przez Node.js w funkcji. Pamiętajmy, że funkcja tworzy własny zakres (scope), a to co się w niej znajduje jest prywatne i niej jest bezpośrednio widoczne i dostępne na zewnątrz funkcji. Funkcja też coś zwraca.

moduł - scope funkcji

Node implementuje moduł w ten sposób, że owija go funkcją.

```
(function () {
    /* kod naszego modułu (to co widzimy i piszemy w pliku) */
})
```


moduł - anonimowa funkcja z argumentami

Przekazuje też argumenty do środka.

```
(function (exports, require, module, __filename, __dirname) {
    // ... kod naszego modułu
})
```


Przejdźmy do VSC i zobaczmy zmienne dostępne w module

Zapamiętajmy - CommonJS i implementacja funkcji

```
const search = require('./search');
```

Jedynym argumentem jakim podajemy do funkcji require jest ścieżka do modułu.

Po wykonaniu funkcji opakowującej zwracana jest wartość przypisana do module.exports w danym module (i w naszym przypadku ta wartość jest przypisywana do stałej search)

```
(function (exports, require, module, __filename, __dirname) {
    // ... kod naszego modułu
    return module.exports;
})
```

Importowanie - uzyskiwanie dostęp do API modułu z innego moduły za pomocą funkcji require()

eksportowanie - udostępniania API modułu (funkcje, obiekty, właściwości) dla innych modułów. Użycie obiektu module.export lub exports - utrwalenie

require() - co jeszcze warto wiedzieć

- Jest synchroniczna, ponieważ zakładamy, że importowany moduł będzie potrzebny przy dalszym wykonywaniu kodu. Nie jest to problem, ponieważ używamy ich (powinniśmy używać) przy początkowym wczytaniu (uruchomieniu) aplikacji.
- Umieszczamy (najczęściej) na początku modułu w których używamy
- Najczęściej używamy tej samej nazwy dla zmiennej co nazwa importowanego modułu. Jest to dobra konwencja i pozwala uczynić kod czytelniejszym.

```
const users = require('./users'); //moduł znajdujący się w tym samym katalogu o nazwie users
(w pliku users.js)
const util = require('util'); //moduł podstawowy util
```

exports i module.export

module.exports i exports (właściwości dostępne w każdym module), mają referencje do tego samego, początkowo pustego, obiektu. Jeśli nic nie ustawimy moduł domyślnie będzie więc udostępniał pusty obiekt. Pamiętajmy że z modułu zwracana jest zawartość module.exports.

```
// module.exports === exports //true - referencja do tego samego, pustego obiektu

/* --- users.js --- */
module.exports = () => console.log("udostępnione z modułu users.js")

//exports nadal prowadzi do pustego obiektu w takim przypadku (połączenie zostało zerwane)

// module.exports === exports //false

/* --- app.js --- */
const users = require('./users'); // do user zostanie przypisana zwracana funkcja
users(); // w konsoli pojawi się "udostępnione z modułu users.js"
```

exports i module.export

```
/* --- math.js --- */
module.exports.add = () => {}
exports.multiply = () => {}
// module.exports === exports //true - referencja ciągle do tego samego obiektu, który aktualnie
posiada dwie właściwości z przypisanymi funkcjami (czyli metody)/
//pamietajmy, że zwracane z funkcji jest to co jest przypisane do module.exports
/* --- app.js --- */
const math = require('./math'); // do user zostanie przypisany obiekt posiadający dwie metody add
i multiply.
math.add();
math.multiply();
```

Moduły podstawowe

Dostępne bez instalowania ich w projekcie

Moduły podstawowe (core module, moduły wbudowane) są dostępne w modułach projektu bez ich instalowania (czyli bez *npm install nazwa-modułu - które poznasz w sekcji npm*). Możemy z nich korzystać (otrzymuje dostęp do ich API) w każdym module, o ile zostaną do niego zaimportowane za pomocą funkcji require()

```
const fs = require('fs');
const os = require('os');
const http = require('http');

fs.mkdir();
os.userInfo();
http.createServer();
```


Część modułów/funkcji dostępna bezpośrednio

Część rozwiązań nie wymaga nawet require (choć nadal jest to możliwe), bo są dostępne globalnie np. instancja console (pochodząca z moduł Console), czy funkcje czasu jak setTimeout oraz setImmediate (pochodzące z moduł Timers).

Te funkcje są nam znane z przeglądarki, ale warto wiedzieć, że po pierwsze ich implementacja jest różna, a po drugie lista dostępnych możliwości (np. właściwości w console) często nie jest taka sama, zazwyczaj Node.js oferuje tutaj dodatkowe rzeczy jak w przykładzie powyżej funkcja setImmediate.

Skorzystajmy z modułów podstawowych na przykładzie metody readFile dostępnej z poziomu modułu File System

przejdźmy do VSC

Przykład użycia modułu do odczytu pliku

po wpisaniu node index.js uruchomimy ten kod w Node.js

```
/* plik index.js */
//importowanie modułu podstawowego do modułu (nie wymaga instalacji moduły File System, wystarczy
użycie metody require i jego zaimportowanie
const fs = require('fs');
//użycie metody asynchronicznej
fs.readFile('./users.json', 'utf8', (err, file) => console.log(file));
// wyświetli się przed zawartością pliku, ponieważ metoda readFile nie blokuje programu
console.log("przed wyświetleniem zawartości pliku");
```